

Ε΄.

Η έντύπωσις.

Ο νέος ἔσται ἐννεός. Ἡρόατο νά σιέπητηαί, νά ἀπορή, νά θαιμαζήη· καί πάλιν ἐπανέγνω πλέον ἐπισταμένως. Προσεπάθει νά εισδύση, νά ἐμβαθίνη, νά ψυχολογήση, τόν νοῦν αὐτοῦ πρό πάντων ἀπησχόληλησαν οἱ σίγχοι, οὔτινες περί τοῦ πόθου της ἀνέφερον.

ΜΕΝ. Η. ΦΙΛΑΝΘΡΩΙΑΣ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

ΥΠΕΡΒΛΗ.—Η ἀντιοχί τοῦ μικροβίου τῆς χολέρας ἐξ τῆς χαμηλῆς θερμοκρασίας.—ΦΥΣΙΚΑ.—Τό πτωκόν τῶν μετῶλων καί μεταλλικῶν ὀξειδίων (ἐκθρομήα Η. Μόισον).—Φαινολόγια πυριμάχων σωματίων (J. Vielle).—ΕΞΤΕΡΟΘΕΡΜΟΓΙΑ.—Ο φασφορισμός τῆς πυρρολαμπίδος (J. D.).—ΔΙΑΦΟΡΑ.—Ἐκθρομή ἐξ τῆς καίους θαλάσσης.—Διαγώνισμα εἰς ἀνθρωπολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Βασιλικῆς.—Τό κίνημα τῆς μέκιστος ὡς φυσικῆς ἱστορίας τῶν Παρισίων.—Τό ἐν Παρισίους Συνεδριόν πρὸς πειράσασιν τοῦ κληθροῦ τῆς Γαλλίας.—Ταχέως ἰμμοριακικῶν σιδηροδρόμων.—Η δημοκρατία τῆς Κολομβίας.

Κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ χειμῶνος τοῦ 1892—93, ὁ κ. Uffelmann ἐγκατέλειπεν εἰς πῆξιν ζωιδν ἐν ᾧ ἐκαλλιεργεῖτο τὸ μικροβίον τῆς χολέρας, ἀραιῶν καθ' ἑκάστην μικρὴν τεμάχιον πάγου, ὅπως ἐσπερον εἶναι πλάκων. Ὅπως εἶδεν ὅτι τὸ κομματωειδὲς μικροβίον τῆς νόσου ταύτης ἀντέχει καί εἰς θερμοκρασίαν ἐπι — 25⁰, ὅτι δὲ πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ζωτικότητος αὐτοῦ ἀνάγκη νά ἐκτεθῇ τοῦτο ἐπὶ πάντε τουλάχιστον ἡμέρας εἰς τὰς χαμηλάς ταύτας θερμοκρασίας.

Ὁδισιωδὸς διάφορα τούτων εἶνε τὰ πορίσματα τῶν πειραματικῶν μελετῶν τοῦ Δρος Alfonso Montefusco, ἃς ἐπεχείρησε καί ἤγαγεν εἰς πέρας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς ὑγιεινῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως. Ὁ σοφὸς καθηγητῆς τῆς ὑγιεινῆς διατύπωσε τὰ κύρια πορίσματα τῶν μελετῶν αὐτοῦ ὡς ἐξῆς:

- α) Θερμοκρασία — 10⁰ μέχρι — 15⁰. Κασιῶν καταστρέφει ἐντὸς ἡμισίας ὥρας τὴν ζωτικότητα τῶν χολερογενῶν μικροβίων, ἐνῶ θερμοκρασία κυμαίνουμένη μετὰ 0⁰ καί — 5⁰ ἐξασθενῶσι μόνον τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ζωτικότητα.
- β) Αἱ διὰ τῆς ἐνεργείας χαμηλῶν θερμοκρασιῶν ἀποβαλλοῦσαι τὴν ζωτικότητα αὐτῶν καλλιεργεῖται τοῦ μικροβίου τῆς χολέρας, ἐπανακτιῶσιν αὐτὴν ἄμα τῇ ἀνανεώσει τῶν καλλιεργειῶν καί ἐπὶ ὀρθολῆ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν θερμοκρασίας 35⁰.
- γ) Αἱ χαμηλαὶ θερμοκρασίαι ἀσθενῶσι ἐπεδρωθῶν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν χολερογενῶν μικροβίων.
- δ) Οἱ διὰ τῆς πεπτικῆς συσκευῆς ἐγκεντροσθέντες διὰ προη-

γούμενος πηθειῶν καλλιεργειῶν ἰνδόχοιροι ἀποκτιῶσιν, ἔστω καί προσκαίρως, τὴν ιδιότητα τοῦ ἀπροσβλήτου ἐκ τοῦ χολερικῶν μύσματος ὡς καί ἐκ τῆς τοξικῆς ἐνεργείας τῶν χολερικῶν καλλιεργειῶν.

Ἐπὶ τῇ βράσει τοῦ συνδυασμοῦ τῶν βιολογικῶν τούτων πορισμάτων μετὰ τῶν καθ' ἑκάστην παρατηρούμενων κλητικῶν γεγονότων, ὁ κ. Montefusco ἐρμηνεύει τινὰς τῶν αιτιολογικῶν ἐνδείξεων χολερικῆς τινὲς ἐπιδημίας, οἷον:

- α) Τὴν μείζονα δύναμιν τῆς ἐπιτάσεως τῆς ἐπιδημίας κατὰ τὸ θέρος καί τὴν βαθμικίαν μέχρι τελείας ἐξαφανίσεως ἐλάττωσιν αὐτῆς κατὰ τὸν χειμῶνα.
- β) Τὴν μετὰ τὸν χειμερινὸν ὕπνον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιδημίας νέαν ἐμφάνισιν αὐτῆς ὡς καί τὴν ταχεῖαν ἐξάπλωσιν κατὰ τὰ πρῶτα θερινὰ θάλαπτη.

Ὁ κ. Henri Moissan ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων ὑπόμνημα, ἐν ᾧ εἰδικώτερον ἐξετάζει τὸ πητικὸν τῶν μετῶλων καί τῶν μεταλλικῶν ὀξειδίων, καταλήγων εἰς τὰ ἐπίμεινα πορίσματα:

- α) Ὅτι ἐν τῇ διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ τῆρου παραχθείσῃ κατὰ τὰ πειράματα αὐτοῦ ὑψίστη θερμοκρασία, τὰ μὴ μέταλλα καί τὰ μέταλλα, τὰ τέως θεωρούμενα πυριμάχα, ἐξαερῶνται.
- β) Ὅτι τὰ μᾶλλον εὐσταθεῖ σύνθετα σώματα τῆς ἀνοργάνου χημείας ἀρᾶνίζονται ἐν τῇ ἡλεκτρικῇ καμίνῳ, εἴτε διὰ γωρισμοῦ, εἴτε καί δι' ἐξερῶσεως.
- γ) Ὅτι δὲν ὑπολείπεται πλέον ἀντέγρυσσα εἰς τὰς ὑψηλάς ταύτας θερμοκρασίας ἢ σειρά τινος νέων ἐνώσεων ἐντελῶς κρυσταλλικῶν, ἐξόχου εὐσταθείας, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν βορίουχων, πυριτιούχων καί μάλιστα τῶν ἀνθρακούχων μεταλλικῶν ἐνώσεων.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ J. Viotto ἐσγῶτος γενομένων μελετῶν ἐπὶ τῆς ἀκτινοβολίας τῶν εἰς τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν τῆς ἡλεκτρικῆς καμίνου ἐκτεθέντων διαφόρων πυριμάχων σωμάτων, οἷα ὁ ἀνθρακί, ἡ ἀσβεστός, ἡ μαγνησία, τὸ ζιρκόνιον καί τὸ ὀξειδίου τοῦ γερμίου, βεβαιούται ὅτι ἅπαντα ταῦτα, καίπερ ὅλιως διάφορα τὴν σύστασιν, ἔχουσιν ἐν τῇ ἡλεκτρικῇ καμίνῳ τὴν αὐτὴν λάμψιν, ἐξ ἧσου ἐπενεργούντα ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὡς καί ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλάκῃς. Ἐν κλειστῷ ὄθην γῶρ ὑψίσταται ἐντελής θερμομαντικῆ καί φωτεινῆ ἰσορροπία, ἐπιβεβαιουμένου οὕτω πειραματικῶς τοῦ νόμου τοῦ Kirchhoff, καθ' ὃν, ὡς γνωστόν, ἡ ὑπὸ τῶν σωμάτων ἀπορρόφησης τῶν ποικίλων ἀκτίων (θερμομαντικῶν ἢ φωτεινῶν) εἶνε ἀνάλογος τῆς ἀφάσεως αὐτῶν.

Ἐν τῇ Revue Scientifique τῆς 1ης ἰουλίου (ν. ἡμ.) ἐδημοσιεύθη ἄρθρον φέρον τὴν ὑπογραφήν J. D., ἐν ᾧ ὁ ἀρθρογράφος ἀναρεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ch. Brogniard δημοσιευθέντα ἐπὶ τῆς Συλλογῆς τῶν Ἀρθροπόδων (sur la Récolte des Arthropodes τὴν 517) ἀκρὲσθῶς ἰουνίου σχετικῶς πρὸς τὴν φασφορισμὸν τῆς γνοστής πυρρολαμπίδος. Ὁ κ. Brogniard ἀνέγραψεν ὅτι: « Ἐν Γαλλίᾳ ἅπαντῇ ἡ πυρρολαμπίς, καλεῖσπερον τῆς οἰκογενείας τῶν μαλακοδέρμων, οὔτινες τὸ ὄθλυ ἔχει φωτεινὴν τὸ ἄκρον τῆς κοιλιακῆς γῶρας, ὁ δὲ κ. J. D. ἅπαντῇ εἰς τοῦτο διὰ τῶν ἐξῆς: « Ἐνταῦθα ὑπάρχει τὸ λευκανθασμένον, ἕπερ παραδόξως ἐπαναλαμβάνεται εἰς μέγαν ἀριθμὸν βιβλίων φυσικῆς ἰστορίας, καί εἰς αὐτὰ, ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς φυσικῆς ἰστορίας τῶν ἐντόμων. Τὰ ὄθλυ τῆς πυρρολαμπίδος εἶνε φωτεινὸν ἐξ ὀλακλήρου, ἀπὸ τῆς κερφαλῆς

1) Action des basses températures sur la virulence des spirilles du cholera. travail expérimental du Dr Alfonso Montefusco.

χά εν μέσῳ πικρῆς ἀμνηστίας, περὶ τῆς εἰς τὴν ἀναπτύξιν τῶν παιδίων ἀφειλομένης μερίμενης, περὶ τῶν εἰς τὴν ἀσκησι- τῆς ἐγκρατείας ἐπιχειρῶν, κτλ. Ἐλπίζεται ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι ὑπὲρ τῆς εὐτυχῆς λύσεως τοῦ προκειμένου με- γάλου προβλήματος πολλὰ πλεονεκτήματα καὶ καρποφόρα εὐρήματα ἐγκαίρως.

Ἡ Nature τῆς 10/22 ἰουλίου ἀναγράφει ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Νέας Υόρκης ὅτι ταχέως ἀμαξοστοιχία, συρμένη ὑπὸ ἀμα- μάξης νέου τύπου, διέτρεξε ἐν τῇ 22 μόνον δευτερολέπτων ἐν ὁλόκληρον μίλιον (1609 μέτρα). Τοῦτο ἀντιπροσωπεύει περίπου ταχύτητα 162 γμ. τὴν ὥραν, καὶ ἐπομένως ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὰς μετὰ ἐκπύκτους ταχύτητας ὅσαι παρὲς ἐπραγματο- ποιήθησαν. Ἡ κατὰ τὴν γράφοντα πῶς, μερίστη, σημειωθεῖσα ταχύτης ἦτο ἡ τοῦ κεντρικοῦ σιδηροδρόμου τῆς New-Jersey (Ἰνδιάναις Πολιτείας). Ἀμαξοστοιχία, ἀποτελουμένη ἐξ εἰδι- κῆς ἀτυμωχῆς βάρους 56 τόνων, διέτρεξε τὴν ἀπὸ Νέας Υερ- σῆς μέχρι Φιλαδέλφειας γραμμὴν μετὰ μέσης ταχύτητος 147 1/2 γιλιμέτρων καθ' ὥραν.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς Γεωγραφία παραλαμβάνει ἐκ τι- νος ἀμερικανικῆς δημοσιεύσεως τὰς ἐπομένας περὶ τῆς καταστά- σεως τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κολομβίας εἰδήσεις: Ἄνευ ἀμφιβο- λίας ἡ Κολομβία κερταί εἰς καταληλοτάτην διὰ τὰς ἐμπορι- κὰς ἐπιχειρήσεις θέσιν. Δεσπόζει τοῦ ἰσμοῦ τοῦ Παναμά, σὺν μεγάλῃ ἐκείνης μεταξύ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠ- κεανου ὁδοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἔχει πολυαριθμὸν πλωτῶν ποτα- μους. Αἱ ἀκτὲς αὐτῆς εἰναι τὰ περὶ τὰ δύο ὁκεανῶν καὶ ἔχουσι λιμένας, ἐν οἷς προσεγγίζουσι τὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ τὰ ἀμερικαν- κὰ ἀτιμωχία. Ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἀνέρχεται εἰς 4 ἐκα- τομμύρια. Ἡ γῆρα αὐτῆ, διατεταμένη ὑπὸ τῶν Κορδιλλέρον, παρουσιάζει μεγάλην ποικίλην κλιμάτου καὶ προϊόντων. Εἰς τὰ βόρεια αὐτῆς καλλιέργουται δημητριακὰ ἐξαιρετῶν ποιότητος, ἐνῶ τὰ νότια παρέχουσι σικαροκαλάμον, καπνόν, καφέ, βάμ- θικα, ἀρώματα, κτλ. Οἱ κάτοικοι, σὺν ἐξ ὁλοκληροῦ γεωργ- οί, ἀγοράζουσι τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, μεταφερόμενα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἡ στατιστικὴ δεικνύει σὺν ἡ ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, ἡ δὲ ὕλη προσοδος αὐτῆς προοικίζεται ταχύτερα ὑπὸ τῆς σύγ- χρονον Κυβέρτην.

Η. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΟΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΙ ΚΙΝΗΘΕΛΤΡΟΝ ΘΕΛΤΡΑ ΔΟΜΗΝΩΝ. Πολλά παλαιὰ δημοσιεύονται εἴτε ἐν περιοδι- κοῖς συγγράμμασιν, εἴτε καὶ ἐν ἐφημερίδι περὶ τῆς δραματικῆς τέχνης καὶ τοῦ θεάτρου καθόλου, διάφορα τὴν ἀξίαν. Ἐν τῷ *Cosmopolitan* τῆς Νέας Υόρκης, ἐδημοσιεύθησαν γινώμαι περὶ τῆς δραματικῆς τέχνης καὶ τοῦ θεάτρου διαφόρων δραματικῶν τῆς Γαλλίας. Ὁ *Cosmopolitan*, κατὰ τὸν γράφοντα περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ *Monde Artiste* εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐξυμνήσας τοὺς γάλλους συγγραφεῖς, οἵτινες τρέφομαι λέγει, τὰ τε ἀγγλικά καὶ ἀμερικανικὰ θεάτρα, παρατίθει ὁριστὰν ἐπιστολῶν καὶ σημειώσεων αὐτῶν. Ἀρχεται δ' ἀπὸ τοῦ Δουμά, ὃν ἀληθῶς δὲν ἀναγνωρίζομεν ἐκ τῶν τιθεμένων

λόγων εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐν νῶ ἔχοντες ὅσα ἐν τοῖς προλεγομένοις αὐτοῦ περὶ θεάτρου ὡς ἰ- δεύματος ὁκοπῆμου γράφει, ἐν νῶ ἔχοντος αὐτὰ τὰ δράματα αὐτοῦ. Ὁ Δουμά λέγει ἐν τῷ *Cosmopolitan*: «Ἡ δὲ γνώμη μου περὶ τοῦ νεότερου θεάτρου εἶνε ἡ κοινὸς κρατοῦσα. Ὅταν τὸ ἔργον ἐνδιαφέρη με ἀνακτι- ρῶσα αὐτὸ καλόν, ὅταν τοῦναντίον, εὐρίσκω αὐτὸ κακόν. Ἡ δραματικὴ ἀισθητικὴ μου περιστρέφεται ἐν τῷ ἀξιώματι τῆδε, ὅπερ ἴν και τὸ τοῦ ἐμοῦ πα- τρός: ἡ πρώτη πρᾶξις θαφῆς, ἡ δευτέρα σύντο- μος, πανταχοῦ δὲ ἐξέγερσις τοῦ ἐνδιαφερόντος». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ συγγραφεὺς τῆς *Denise* καὶ τῆς *Etrangere*, ὁ δὲ συγγραφεὺς τοῦ *Monde* οἶον *Ennui* κ. E. Pailleron ποιεῖται τὸν ἐξῆς παραλλη- λισμόν:

«Ἐγὼν ὅπερ παίζεται ἐστὶ σιδηροδρομικὸς συρ- μὸς βαίνων, καταρράκτης, ἀστραπὴ, θυμὸς, ὁρᾶν ἄρ- κῆς μέχρι τέλους δέον νὰ μετᾶρη τοῦ θεατοῦ αὐτοῦ ἐν πάσῃ ταχύτητι, ἀνευ ἀνακοπῆς πλὴν τῆς τῶν συντόμων σταθμῶν, οἷς ἀποκαλοῦσι διαλειμματα (*enfr' actes*). Ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ ἀκριβείας ἀλ- λως τε ἀναμφισβητήτου, τὴν ἐξῆς μόνον διαβλέπω ἀνομοιότητα. Ἡ ἀξίαν ἐκτιμήσεως ἐν πάσῃ περι- πτώσει. Ὁ μὲν θυμὸς σιγίσει, τὸ δὲ δράμα σιγίσειται. Σημειοῦμαι ὅμως καὶ τοῦτο πρᾶττον ἀνευ λήρης ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, τὸ σφύριγμα οὐδαμῶς ἐστὶν ἀποχρεωτικόν».

Ὁ Ludovic Halevy ἐπέχει λίαν ἐπιθετικῶς καὶ εὐ- φημῶς ὅπως δὲ μὴ εἴπη ὅτι οὐδὲν ἐρεῖ γράφει τὰ ἐξῆς: «Ὅχι μὲν, δραματικοῖς συγγραφεῦσιν, ἀποκεί- ται νὰ ὁμιλοῦμεν παρὶ τῶν ἐπραξάν οἱ ἡμέτεροι σὺν ἀ- δελφοῖ. Τοῦτο ἀνήκει ὑμῖν, κριτικοῖς, εἰς τὸ ἰσ- μύστον».

Ὁ δὲ Φραγκίσκος Corpee γράφει: «Ἐν τῷ πρώ- τῳ τῆς φιλολογίᾳ τῷ θεάτρῳ δὲν εἶνε τὸ πρῶ- τὸν εἶδος, ἀλλ' οὐχὶ ἀλλ' εἶνε τὸ δυσκολώτε- ρον». Οἰοῦναι δὲ συμπληρῶν ταῦτα ὁ Bissou λέγει: «Τὸ προκαλεῖν τὸν γέλωτα ἐπιτυχῶς πεντακοσίων ἀνθρώπων ἐπὶ τρεῖς ὥρας εἶνε ἔργον δυσχερὲς, ἠθι- κὸν καὶ ὑγεινόν». Τὸ θεάτρον, ἐν κατὰ δρᾶματι, καὶ τῇ κομῶδιᾳ, γινῶ διὰ τοῦ ἐν διαφέροντος. Αἱ διάφοροι θεατρικαὶ σχολαὶ εἰσὶν ἡ τέχνη τοῦ ποικί- λειν τὰ ἄσπῆματα καὶ ἔστιν ὅτε, συνδέειν, τὰ ἀπο- κερωδιμένα, εὐνοῦται τὸ ἔργον».

Τὸ διδύχουρίζεσθαι ὅτι τὸ θεάτρον διερθεῖ τὰ ἴσθη- ταῦτόν τῷ λέγειν ὅτι τὸ κάτοπτρον ἐξωραίζει τὸ πρόσωπον» (1) ὁ Richepiu ἐκφέρει περίπου τὴν αὐτὴν τῷ Halevy γνώμην: «Ὁ στρατιώτης δὲν δύναται νὰ ἔχη γνώ- μιν περὶ τῆς μάχης ἐν ἡ εὐφται, πᾶν ὅτι θύναται νὰ εἴπη ἐν τῷ μάχεται». Τελευταῖον παρατίθενται αἱ ὁραταὶ καὶ ἀκριβεῖς ἅμα γινώμαι τοῦ George Ohnet καὶ Jea-Joulien.

Ὁ εὐτυχῆς συγγραφεὺς τοῦ *Maitre de Forges* λέγει τὰ ἐξῆς ἀξιοσημείωτα καὶ ἀληθῆ:

«Πρᾶξις οἱ κριτικοὶ καὶ διηγητῆς νὰ ἔχωσιν ἱκανὴν ὁδοὺν ἀφελείας καὶ ἐγκωσμοῦ ὅπως λέγωσιν ὅτι προστίθενται ν' ἀνακαινίσωσι τὸ θεάτρον. Ὁ (1) Συγγράμην, ἀλλ' ἡ ἴσῃα αὐτῆ εἶνε ἐφαλλμένη. Ὁ δὲ Schiller πληρέστατα ἀνερεῖ αὐτὴν ἐν οἷς περὶ τοῦ θεάτρου ὡς ἡθικοῦ ἰδρύματος λέγει.